

ELISABET ZOPPETTI
Membre de la CPN de Progressistes-SDP

TRIBUNA

Plantem cara a la pedofília

Els dos últims anys es van registrar 120 denúncies per delictes sexuals

En una recent roda de premsa conjunta dels titulars dels ministeris d'Afers Socials i el ministeri d'Interior, es van fer públiques dades molt preocupants. Feien referència a les denúncies per violència domèstica i a delictes tecnològics, entre els quals hi havia usurpació a les xarxes socials, extorsions sexuals i pornografia infantil.

Ha estat aquesta darrera dada la que m'ha causat més inquietud. Segons van manifestar ambdós ministres, entre aquest any i el darrer s'havien comptabilitzat 120 denúncies per aquest delictes. Això em fa posar la pell de gallina.

Mireu, tots els delictes són reprovable, si partim de la base que estem parlant d'una conducta que va contra l'ordenament jurídic (en aquest cas el nostre Codi Penal), i té assignada la corresponent pena o sanció. I no sols és que va contra l'ordenament jurídic, sinó que moralment i per naturalesa, van en contra dels nostres principis i conviccions.

Però sembla que quan parlem de pornografia infantil, el nostre rebuig es manifesta de manera més violenta. Afecta un col·lectiu al qual per natura, tenim tendència a protegir, estimar, del qual en tenim cura. Podem considerar que és una conducta preocupant i malsana per part d'un adult, excitar-se físicament amb la visió d'un infant. Ja no estem en temps de l'antiga Grècia, on la relació entre un jovenet (generalment un esclau) i un home gran estava acceptat per la societat. Els temps han evolucionat, i amb ells la nostra visió del món.

En aquests temps, en els quals Internet s'ha imposat de manera decidida entre nosaltres, que accedim amb facilitat a les xarxes socials, hi ha *personatges* que naveguen a la recerca de fruïció personal i física, i no vull ser més descriptiva. Els nostres infants, que també els tenim incorpo-

rats en el món virtual, navegant i fent ús de les xarxes socials, moltes vegades no són realment conscients de qui pot haver-hi a l'altre costat, qui està posant-se en contacte amb ells, tot a través d'una pantalla.

No tinc intenció de fer un discurs vehement i apocalíptic en contra de les xarxes socials, Internet, o altres. Em sembla bé que el món virtual estigui a les

Els infants no són conscients de qui hi ha a l'altre costat de les xarxes socials

nostres vides, sempre que se'n faci un ús conscient i assenyat. Però també he de reconèixer, que pot ser un perill per als nostres infants, i això és una realitat. Ells són un col·lectiu a protegir, els hem d'educar, guiar i ensenyar a fer ús de les eines que tenen al seu abast a fi que obtinguin el màxim profit, els siguin útils, però que no els suposi un dany, ni els deixi unes seqüeles al llarg del temps.

Depredadors d'aquest tipus no desapareixeran a les xarxes, però s'ha de dificultar, impossibilitar que tinguin accés als nostres infants. Ells no mereixen caure en aquests paranys, doncs no disposen de les mateixes eines de defensa que nosaltres per defugir d'aquests tipus de situacions. Malauradament cal estar vigilants a qualsevol signe que ens pugui fer sospitar que un infant ha caigut en les mans virtuals d'un d'aquests delinqüents.

El 9 d'octubre passat va entrar en vigor la Llei 11/2020, qualificada de modificació de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi Penal. En aquesta llei es modifica, concretament, l'article 155, en el qual es tipifica el delictes d'"Utilització de menors i incapaçs per a la

pornografia"; la nova redacció de l'article 155, amplia els comportaments que es poden considerar delictius. Però això no és suficient. Els individus miserables que gaudeixen amb la pornografia infantil, no ho fan a la llum del dia i de manera evident. Actuen d'esquena, amagant-se en moltes ocasions darrere de les aparències més innocents possibles, i sempre amb el convenciment que no els enxamparan.

Per aquests motius, tots hem d'estar a l'aguait, vigilar, educar i tutelar els passos que fan els nostres infants en un món com el nostre que, cada vegada més, viu en la virtualitat de les xarxes. No podem fer marxa enrere –no podem tancar Internet, i les xarxes socials– però sí que hem de vigilar cap a on fem el proper pas endavant, doncs ha de ser segur i confiat per als nostres infants.

Fins aquí estarem tots d'acord en el fet de vigilar i tenir a l'aguait el que fan els infants a les xarxes socials, però seria imprudent limitar-se en aquest punt.

Els infants no són només víctimes de la pornografia. El llistat de delictes va més enllà. Penseu en les agressions sexuals, ja si-

Per combatre aquests delictes cal anar més enllà de modificar el Codi Penal

guin abusos o violacions, l'incest i els maltractaments físics o psicològics. Dissortadament són situacions que poden formar part de la vida dels nostres infants. La nostra atenció ha d'anar més enllà, per tant, de la pornografia. El catàleg és esfereïdor i no ens pot deixar indiferents de cap manera.

Aquesta criminalitat que té com a víctimes infants i adolescents hauria de comportar que la societat anés molt més enllà a

BONDIA

l'hora de legislar. No podem aturar-nos en una simple modificació del Codi Penal.

És cert que el mes d'octubre passat, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* es publicava el "Reglament regulador del procediment d'actuació immediata en casos d'evidència o sospita fonamentada d'abús, agressió sexual o maltractament físic agut, contra infants i adolescents i el Protocol (PAI)" (BOPA 128, de 28 d'octubre de 2020). Davant uns fets que potser havien passat desapercebuts per les autoritats competents en aquest tema, es va decidir posar fil a l'agulla i adoptar el Reglament. Però no podem anar a la cua dels fets, sinó que hem de passar davant i adequar la nostra legislació.

En una publicació recent, del 7 de gener de 2021, Cécilia Gondard, Secretària Nacional d'Igualtat entre dones i homes, del Partit Socialista Francès, posava el dit a la nafra, sobre aquest tipus de criminalitat, i el silenci que l'envolta. Feia esment dels punts clau que s'han de prioritzar en aquest àmbit:

1. Lluitar contra els pedòfils, fixant una edat. A França, els

socialistes creuen que aquesta edat límit s'ha de fixar en els 15 anys. Per sota d'aquesta edat, un infant no ha de tenir la necessitat de demostrar la seva manca de consentiment. Aquest s'ha de considerar sempre.

2. Lluitar contra l'incest, situant el límit d'edat en els 18 anys per definir els delictes sexuals, sempre que l'autor sigui un ascendent (pare/mare), o persona que tingui sobre el menor, certa autoritat de fet o de dret.

3. Ampliar el període de prescripció d'aquest delictes. Cal tenir en compte que els efectes psicològics que tenen aquests delictes sobre les víctimes, els impedeixen, en la majoria dels casos, denunciar els fets fins temps després que s'hagin produït.

Caldria que prenguéssim nota d'aquests punts, i que els legisladors d'Andorra pensessin a reforçar la protecció dels nostres infants. Avancem, tot fent més passos endavant, per tal de protegir els nostres infants i adolescents. Mai és positiu legislar quan ja s'han produït els fets. És molt més aconsellable tenir les disposicions oportunes ja regulades.